

[Finansministeren.]

af Kapitalen — kommer man til det næste Spørgsmaal: Hvorledes kan man da raade Bod derpaa? Der har det fra mange Sider været ønsket, at man skulde gaa til en generel Nedsættelse af Formueskatten, en ligefrem Nedsættelse af Formueskattens Sats. Det er en Tanke, som jeg principielt ikke kunde have noget imod, men Forholdet er det, at der ikke er mere end ca. 10 Mill. Kr. til Raadighed til Skatnedsættelse paa dette Omraade, medens der jo her er Tale om en Formueskat, som bevæger sig mellem 35 og 37 Mill. Kr. — det kommer noget an paa, om man tager det næste Skatteaar, eller man tager det næste Finansaar. Naar man da kun har 10 Mill. Kr. til Raadighed, vilde en generel Nedsættelse betyde, at det kun blev en Nedsættelse med mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af den nuværende Skat, og dette vilde virke for svagt for de Formuer, som giver den meget ringe Afkastning, det blev for ringe en Lettelse for dem, som lider mest under den nuværende Formuebeskatning. Derfor er det, jeg er naaet til Princippet om en Tilpasning af Formueskatten efter Formueudbyttet, og jeg er derved vendt tilbage til det, der var Tanken med Formueskatten, da vi fik den, og da vi før Krigstiden ændrede den. Denne Tilpasning af Formueskatten efter Formueudbyttet har imidlertid ikke kunnet gennemføres i sin Renhed af finansielle Grunde; man har maattet sige Stop et Sted, for at de 10 Mill. Kr. saa nogenlunde kunde slaa til. Mit oprindelige Forslag gik ud paa, at den særlige Formueskat som Regel skulde være lige saa høj som Indkomstskatten af Udbyttet, det vil altsaa sige, at Formueindtægten skulde betale det dobbelte, men det var nødvendigt at sætte en Grænse for Nedsættelsen ved, at ingen Nedsættelse kunde blive større end til Halvdelen af den nuværende Formueskat, selv om vedkommende slet ingen Indtægt havde af sin Formue. Det er naturligvis en Brist i Princippet, men en Brist, som har været nødvendig af finansielle Grunde. I Folketinget har man nu ment, at det var heldigere at gaa noget højere op med Beskatningen af de Formuer, som giver normal eller noget over normal Indtægt, for at man saa til Gengæld kunde føre Fritagelsen for de Formuer, der giver ingen eller meget ringe Afkastning, noget længere ned, og derfor lyder det nuværende Forslag paa, at Formueskatten svares med 150 pCt. af Indkomstskatten af Formueudbyttet, men at til Gengæld Nedsættelsen kan føres ned ikke til 50 pCt., men til 40 pCt. af den nuværende Formueskat. Meget kan tale for dette, og

jeg maa fremhæve, at saaledes som Forslaget er formet, betyder det endnu, saaledes som det ogsaa bør, en Lettelse ogsaa for de Formuer, som giver normal Afkastning, og som er uforholdsmæssigt højt beskattede her i Landet i Sammenligning med Beskatningen i andre Lande.

Jeg har allerede nævnt, hvad der for Formueskattens Vedkommende er Hovedprincippet i det her forelagte Lovforslag. Jeg skal hertil føje, at Opgørelsen af Formueudbytte, som ellers sker i Overensstemmelse med Reglerne for Opgørelse af den skattepligtige Indkomst i Almindelighed, sker saaledes, at 25 pCt. af Driftsindtægten, dog mindst 2 500 Kr. og ikke over 10 000 Kr., ved Opgørelsen af Udbytte, hidrørende fra Formue anbragt i den af Ejeren selv drevne og ledede Erhvervsvirksomhed, herunder Drift og Udleje af fast Ejendom, bliver at regne som Vederlag for det med Driften eller Ledelsen forbundne Arbejde. Dette er nødvendigt, for at man virkelig kan faa Formueindtægten frem. Det er ogsaa nødvendigt af den Grund, at Skatnedsættelsen navnlig for de mindre Formuers Vedkommende i Virkeligheden vilde forsvinde, hvis man ikke fik en saadan Nedsættelse, idet Arbejdsindtægter jo der vejer betydeligt stærkere til i Sammenligning med hele Formueudbyttet end for de større Formuers Vedkommende.

Denne Foranstaltning betegner noget nyt i Skattelovgivningen, som hverken har været gældende her i Landet eller i andre Lande, og endskønt jeg meget vilde ønske, at man kunde gennemføre Princippet helt, saaledes at man fik Formueudbyttet angivet for alle Skatteydere og beskattede dem i Henhold til dette Udbytte, saa langt som de finansielle Nødvendigheder kunde gøre det muligt, har dette ikke kunnet lade sig gøre med det korte Varsel, der her er Tale om. Det har været nødvendigt at sætte Regelen op som en Eftergivelsesregel, saaledes at Skatteyderne maa selvangive deres Indkomst og Formue paa behørig Maade og opgive, hvor stor deres Formueindtægt har været, og i hvilket Forhold den staar til deres Indkomst i det hele taget. Der vil blive fordelt til Skatteyderne særlige Selvangivelsesblanketter, hvorpaa disse Opgivelser skal gøres.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder med Hensyn til Fremgangsmaaden, som findes anført i Lovens § 1. Jeg skal kun bemærke, at den Lettelse, der er for Formuer paa under 100 000 Kr., for saa vidt deres Indhavere ikke har nogen Indtægt paa 4 500 Kr. eller derover, bliver